ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 501 Τιμᾶται λεπτὰ 10 ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1883

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. 40, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Μὴ «Χάνεσαι» πωλούμενα ἀντὶ 20 λεπτῶν, δὶς τῆς ἑβδομάδος, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

μὲ ἔκπτωσιν **25** ο/ο, ἤτοι ἐτήσιοι μὲν ἀντὶ **15 φρ.** ἑξάμηνοι δὲ ἀντὶ **8 φρ.**

ΠΡΩΤΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

πωλούμενος αὔριον εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντὶ **λ. 20** τὸ φυλλάδιον ἐκ σελίδων **16** καὶ διανεμόμενος πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.

Ἐν Πειραιεῖ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, ὅπου ἐπίσης θὰ γίνεται πώλησις καθ' ὁδὸν, οἱ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ στέλλουν προηγουμένως τὸ τίμημα. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἐν Βιέννῃ, Ἰανουαρίου 1880.

Σπαράσσεται ἡ ψυχή μου καθ' ἑκάστην, διότι ἀκούω νὰ σημαίνῃ βροντερὰ ἡ λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, βλέπω δὲ τοὺς πιθηκανθρώπους τοὺς ἐν Ἀθήναις, τοὺς νομίζοντας, ὅτι εἶνε πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται, διότι προφέρουσι ψευδίζοντες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διότι περιφρονοῦσι τὸν Ἑλληνισμὸν, διότι ὁμιλοῦσι συχνὰ πυκνὰ περὶ διπλωματίας καὶ *Εὐρρρρρρρρρρρρώπης*, ἣν προφέρουσιν, ὡσὰν εἶχεν ὄχι δέκα, ἀλλὰ ἑκατὸν ρ, ὁσάκις δὲ τὴν προφέρουσι, φαντάζονται οἱ δυστυχεῖς, ὅτι τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἔγειναν καὶ αὐτοὶ *Εὐρρρρρρρρρρρρωπαῖοι*. Ἡ πιθηκώδης αὕτη ψῶρα ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 21, σήμερον δὲ κατέλαβεν ἁπάσας τὰς Ἑλληνικὰς κεφαλάς. Ὁ Ρωμηὸς ραγιᾶς ἠθέλησε μὲν νὰ γείνῃ Εὐρρρρρρρρρρρωπαῖος, ἀλλ' ἔγεινε πίθηκος λεβαντινορραγιᾶς. Ἐπαύσαμεν μὲν ὄντες ραγιάδες Ρωμηοὶ, ἀλλὰ δὲν ἐγείναμεν, οὔτε ἐκεῖνο, ὅπερ ἔπρεπε νὰ γίνωμεν, Ἕλληνες, οὔτε ἐκεῖνο, ὅπερ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνωμεν, Εὐρωπαῖοι, δηλαδὴ Φράγκοι. Θὰ ἦτο γελοῖον, ἐὰν δὲν ἦτο σπαραξικάρδιον, τὸ βλέπειν καὶ ἀκούειν καθ' ἑκάστην τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἐν τῇ φοβερᾷ ταύτῃ στιγμῇ τῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ ὁμιλοῦν περὶ Εὐρώπης, ὡσὰν ἦτο Κυρία τις ἢ πορφυρογέννητος Αὐτοκρατόρισσα, καὶ ὄχι θηριοτροφεῖον ζώων ἀγρίων καὶ φαρμακερῶν, ἅτινα ἀπὸ δέκα ἤδη αἰώνων ἐδάγκασαν, ἐξέσχισαν, κατεσπάραξαν καὶ ἐδηλητηρίασαν τὸν Ἑλληνισμόν. Καθ' ἑκάστην μᾶς ἀπατοῦν καὶ μᾶς συκοφαντοῦν· φανερὰ διαρπάζουν τὴν ἱερὰν κληρονομίαν ἡμῶν, καὶ ὅμως ὁμιλοῦμεν ἡμεῖς οἱ λεβαντινορραγιάδες πίθηκοι περὶ «τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων τῆς Εὐρώπης». Κατηντήσαμεν τοιοῦτοι πίθηκοι, ὥστε φοβοῦμαι, μήπως, καταβὰς εἰς Ἀθήνας, ἴδω τοὺς μὲν στρατηγούς μας μὲ ξουραφισμένα μουστάκια καὶ μὲ ὀμματογιάλια μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φαίνωνται καὶ αὐτοὶ Μόλτκαι, τοὺ δὲ πολιτικοὺς καὶ διπλωμάτας μὲ περικεφαλαίαν σουβλεροφόρον, διὰ νὰ φαίνωνται ἄλλοι Βισμάρκ. Ἡ ψώρα αὕτη κατέστησεν αὐτοὺς σχολαστικούς. Ἵνα φαίνωνται γνήσιοι διπλωμάται καὶ Εὐρρρρρρρρρρρωπαῖοι, οὔτε νοοῦσί τι αὐτονόμως, οὔτε τολμῶσι νὰ πράξωσί τι αὐτοβούλως, ἀλλ' ὑποπτεύονται καὶ γελῶσι πᾶν ὅ,τι δὲν ἀνέγνωσαν ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τοῦ **Martins**, ὅσοι δηλαδὴ ἀνέγνωσαν αὐτό. Τὰ ἔργα καὶ τὰ σχέδια τοῦ Καβοὺρ, τοὺ Βίσμαρκ, τοῦ Ρήγα Φεραίου, τῶν Ὑψηλαντῶν, τῶν Φιλικῶν θὰ ἐφαίνοντο αὐτοῖς μωρά. Εἶνε δὲ ἐν τῇ πολιτικῇ ἔτι γελοιωδέστεροι ἢ ἐν τῇ στρατηγικῇ οἱ αὐστριακοὶ στρατηγοὶ Βούρμσερ καὶ Μάκκ, οἵτινες ἦσαν κατευχαριστημένοι καὶ ὑπερήφανοι, διότι αὐτοὶ μὲν ἐνικήθησαν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐν Βιέννῃ τότε ἐν τοῖς σχολείοις διδασκομένης στρατηγικῆς, ὁ δὲ Βοναπάρτης δὲν ἐντράπη νὰ τοὺς νικήσῃ παρὰ πάντας τοὺς κανόνας. Τί ἐστὶ ἐθνικὴ ἐνέργεια πρὸς συγκέντρωσιν καὶ ἐνθουσιασμὸν τοῦ Πανελληνίου, διπλωματικὴ ἐργασία πρὸς διαίρεσιν, ἀπάτην, ἐξασθένησιν καὶ ἦτταν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἔλξιν δὲ καὶ περιποίησιν νέων φίλων, συγκέντρωσιν δὲ καὶ ἐνθουσιασμὸν τῶν παλαιῶν, τοῦτο εἶνε ὄχι μόνον ἄγνωστον, ἀλλὰ καὶ ὅλως ἀκατάληπτον καὶ ἀχώρητον ἐν ταῖς στεναῖς κεφαλαῖς τῶν λεγομένων πολιτικῶν ἡμῶν, οἵτινες εἶνε μεγαλοφυέστατοι ἐν τῇ μικροραδιουργίᾳ καὶ μεγαλοκακουργίᾳ, ἣν ὀνομάζουσι καὶ νομίζουσιν ἐσωτερικὴν. πολιτικὴν, βλακωδέστατοι δὲ καὶ σχολαστικώτατοι ἐν τῇ μεγάλῃ